

sen blev indbudt til de 3 første Punkter. - Fællesstyrelsen sluttede sig hertil. Af Hensyn til de D.K. Medlemmer, man ventede ude omkring fra, vilde man ikke lade udenforstaaende fylde Salen.

Fællesstyrelsen drøftede derefter, hvilke Udvalg der vilde aflægge Beretning.

Om Fælleslove for D.K.U.

Hulda Pedersen mente, at disse Love var drøftet saa grundigt tidligere, at det næppe kunde være nødvendigt at gennemgaa de enkelte Paragraffer.

Marie Egeberg hævdede, at det var at gaa bort fra D.K.s Princip om Ligeret, naar man vilde give de unge den Særstilling at kunne staa som Medlem baade af Ungdomskreds og Hovedkreds. Man maatte tænke paa, hvad der kunde ske.

Hulda Pedersen

syntes, at jo flere af de unge, der ønskede at indmelde sig i Hovedkredsen, jo bedre var det, og det var rimeligt, at man gav disse ganske særlig interesserede unge Adgang til at staa i Hovedkredsen mod at betale Differencen i Kontingent, især da Hovedkredsen jo ikke havde Udgifter paa dem til Blad o.lign.

Inger Hempel hævdede, at Ungdomskredsen var et ekstra Arbejde, de interesserede unge paatog sig; af den Grund skulde de nødig være mindre gode Medlemmer i Hovedkredsen.

Ellen Poulsen sluttede sig hertil. Det havde været morsomt at se, hvilken Interesse de unge havde for det hele, en Interesse, som man tit havde savnet i Hovedkredsen, og som D.K. ikke kunde være bekendt at lægge Hindringer i Vejen.

Thora Drøhse vilde ikke sætte sig imod, at de unge kunde blive Medlemmer af Hovedkredsen mod at betale Differencen, men var meget utilfreds med, at de unge skulde have Ret til at have en Repræsentant siddende ved Hovedkredsens Styrelsesmøder.

Ida Holck fastslog, at det var en Særstilling for de unge. Det var en Undtagelsesstilling, man gav dem, men det var sikkert rigtigt at give dem den.

Charlotte Olsen

syntes, dette var noget lignende, som da man i sin Tid diskuterede Muligheden for Medlemsskab i flere D.K.Kredse. Da blev man enig om, at man kun kunde staa som Medlem og have Stemmeret i een Kreds. Dette vilde blive imod D.K.s tidligere Bestemmelser.

Karen Fogh fandt ogsaa, det var en Særstilling, og foreslog at overlade det til den enkelte Kreds at ordne det Spørgsmaal.

Esther Carstensen var meget imod, at det skulde være et Pengespørgsmaal, der skulde være afgørende i dette Forhold. Det var jo blot en Slags halve Fripladser, man gav de unge, fordi man gerne vilde have dem med. Efter det forelagte Lovudkast maatte D.K.U.-Kredsene nærmest betragtes som en Slags Diskussionsklubber for de unge Medlemmer, og man kunde ikke tale om, at de unge kom til at stemme 2 Gange. Indenfor D.K.U. var det jo kun deres egne interne Anliggender, de kunde stemme om, i Hovedkredsene kunde de have Medindflydelse paa D.K.s Spørgsmaal isøvrigt. Hun vilde stille Forslag om at ændre Paragraffen til:

D.K.'s Medlemmer er tillige Medlemmer af Hovedkredsen.

Edle Saunte og Inger Hempel sluttede sig fuldt ud til Esther Carstensens Forslag og protesterede imod, at de Medlemmer, der var fuldgyltige Medlemmer af Hovedkredsen, før de gik ind i Ungdomsarbejdet, skulde straffes med at miste deres Stemmeret, fordi de gjorde noget mere Arbejde. I saa Fald maatte de unge melde Pas. - Fru Carstensens Forslag krævede en Ændring ogsaa i § 7, saaledes at Kontingentet skulde fastsættes ved Overenskomst mellem Ungdoms- og Hovedkreds og altsaa blev et privat Anliggende i de enkelte Kredse.

Hulda Pedersen kunde ikke saa godt gaa med til Esther Carstensens Forslag og syntes, det var skrækkeligt, om man nu begyndte forfra paa disse Love, som havde været behandlet sammen med de unges Repræsentanter, var vedtaget paa Fællesstyrelsesmødet og havde været forelagt paa Formandsmødet. Selv om der kunde findes noget bedre, kunde det at forandre noget nu betyde, at man væltede det hele. - De unge fik ingen Dobbeltindflydelse; ifølge Love- ne havde de i Ungdomskredsene ingen Indflydelse paa, hvad der skete udadtil. I Ungdomskredsene havde de kun Indflydelse paa deres eget Arbejde, i Hovedkredsen fik de Medindflydelse paa hele D.K.s Arbejde, og det maatte de interesserede unge have Adgang til.

Hedevig Matthiesen henstillede sig til, at man ikke lavede for meget om i Lovudkastet. - Man var som regel ikke over i D.K. og stod overfor